

Tabla 1.
Ivan Sabolić

1. *Figura 1 (Čuča)* gips
2. *Ležeća čuča*, gips
3. *Trudna žena*, gips
4. *Reminiscencija-jesen 56*, gips, drvo
5. *Ležeća figura - ludakinja*
6. *Podravski motiv (1958.)*
7. *Portret Ive Šebalja (1965.)* bronca

POSLIJE SALTAMORTALE: IVAN SABOLIĆ

1921. - 1986. - 2001.

Pogled unatrag na život i rad, smrt i ostavštinu Ivana Sabolića, profesora i dekana ALU u Zagrebu, majstora kipara i akademika, otkriva nam 2001. godinu kao dvostruku i dvoznačnu obljetnicu, kao slavljeničku godinu koja obilježava 80 godina njegova rođenja i kao komemorativnu koja obilježava 15. godišnjicu njegove smrti. Rijetke su prigode poput ove da numeričke križaljke nisu samo splet slučajnih podudarnosti, poklapanje obljetnica ovako izrazito ambivalentnih predznaka iznenađujuće je sukladno prepletanju elemenata vitalizma i makabrizma, snažno prisutnih obilježja njegova karaktera i kiparstva.

Sabolića je - umjetnički i ljudski, prostorno i vremenski - oblikovala Podravina, Akademija likovnih umjetnosti u Zagrebu, rat i sanatoriji za plućne bolesti. Ono što ga je tada okruživalo - volja za stvaranjem i sjene smrti - odredilo je teme i motive kojima se u reminiscencijama uvijek iznova vraćao. Štoviše, odredilo je njegove stavove o smislu umjetničkog oblikovanja, učvrstilo otpor prema apstrakciji i postavilo ljudsku figuru u središte njegova kiparskog interesa. Takvi stavovi usmjerili su njegov životni put i karijeru, a borba za njihovu afirmaciju postala je obrana vlastitog identiteta. U konačnici, pun nemira i želje za dokazivanjem, uvijek u borbi za nešto ili protiv nečega, Saboliću je borba sama postala smisao.

U počecima svoga studija na Akademiji, Sabolić je u monografskim reprodukcijama Rodinovih skulptura pronašao vrhovno mjerilo kiparskog dostignuća, "Clava starca" (sl.1) tematski i morfološki usidrena je kao polazišna točka tadašnjeg Sabolićevog kiparskog htijenja. Rodina će sa svog pijedestala definitivno spustiti tek petnaest godina kasnije, zadržavajući poštovanje prema njegovoj vještini modeliranja.

Studij kod Ive Lozice i Frana Kršinića, isprekidan ratom i bolešću (ili bolje: rat i bolest isprekidani studijem), Sabolić završava "specijalkom" kod Antuna Augustinčića. Taj svojevrsni poslijediplomski studij koji će od 1950. godine zaživjeti kao majstorska radionica, bio je vrlo važan za mnoge kipare iz te i sljedećih generacija. U nedostatku vlastitih atelijera, mladi kipari u "majstorici" ne samo da su imali prostor za rad, nego su uz majstora (Augustinčića, Radauša, Kršinića i Hegedušića u Zagrebu i T. Rosandića u Beogradu), dobili priliku za posao i materijalnu sigurnost. Naravno da je svaka majstorska radionica nosila obilježja svog majstora, pa je tako primjerice Hegedušićeva ili Radauševa slovila kao "liberalna" i u njoj su mladi slikari i kipari imali veliku slobodu izražavanja. Augustinčićeva majstorska radionica bila je u prvom redu baš ono što joj i ime govori: radionica u kojoj su se izvodila Augustinčićeva djela. Međutim, u toj su se radionici mladi kipari konkretno susretali s izradom tada velikih kiparskih ostvarenja, često ih sami izvodeći. Kroz tu je radionicu prošla cijela plejada vrsnih kipara: Josip Poljan, Stanko Jančić, Velibor Mačukatin, Vladimír Herljević, Tomislav Ostoja, Luka Musulin, Vjekoslav Rukljač, Ante Starčević, Miro Vuco, Stjepan Gračan...

Sabolić je u Augustinčiću dobio ne samo vrsnog učitelja nego i potporu pri izvedbi kasnijih - pogotovo spomeničkih - kiparskih ostvarenja; Augustinčić je pak, u Saboliću vidio mladog čovjeka i kipara kojem s povjerenjem može prepustiti dio poslova. Nije slučajno da je Augustinčić Saboliću uskoro postao vjenčani kum te da je upravo Sabolić nastavio voditi Augustinčićevu majstorsku radionicu nakon njegove smrti. U godinama dominacije nefiguracije polovicom XX. stoljeća, upravo je Sabolić bio među najglasnijim braniteljima njegova digniteta.

Tabla 2. Ivan Sabolić

1. Picasso 2. Kruno Bošnjak 3. Dio stalnog postava Galerije skulptura Ivan Sabolić u Peterancu (Snimio Davorin Vujčić)

Potkraj 1940-ih počinje period kada Sabolić dobiva prve narudžbe i izvodi veće radove. Konkretno 1948. godine, Saboliću i Želimiru Janešu povjerena je izrada novih brončanih reljefa za Frangešov spomenik kralju Tomislavu u Zagrebu, budući da postojeći nisu bili po volji tadašnje vlasti. Janeš radi reljef "Pomirenje Srba i Bugara", a Sabolić reljef "Hrvatska mornarica" ("Flota kralja Tomislava"), dimenzija 378 x 193 cm. Utjecaj učitelja je i te kako vidljiv. Uspoređujući ovaj reljef s reljefima za dvadesetpet godina kasniji Augustinčićev Spomenik seljačkoj buni (koje je dobrim dijelom izveo Sabolić), sličnosti su očigledne: izmjenjivanje plitkog i 3 reljefa, repeticija istog motiva (konjske glave) u horizontalnom nizu, narativnost i realizam koji u detalju lica ili draperije prelazi u naturalizam ili faktografiju. Ipak, cijela kompozicija odiše idealiziranom, herojskom atmosferom. (sl.2).

U takvom, "figurativnom zamahu", 30-godišnji Sabolić ulijeće u 1950-te koje na likovnu scenu hipostaziraju - apstrakciju. Sabolić se svih tih godina lomi između tvrdoglavog ustrajavanja na ljudskoj figuri kao jedinom, pažnje vrijednom predlošku i "novih vjetrova" koji tom istom predlošku niječu svaku smislenost. Karakteristično Sabolićevo razrješenje tih opreka jest stilizirana "Figura I" ("Ćuča") iz 1951. godine. (sl.3). Iako, dakle, Sabolić vrlo rano počinje reducirati figurativnu formu, ipak taj recept usavršava i problematizira kroz cijelo nastupajuće razdoblje. Ženski akt postaje dominantan kiparski motiv i Sabolić ga koristi, tematizirajući krajnje registre na ljestvici svog životnog iskustva. S jedne strane, jedro žensko tijelo pojavljuje se kao himna ljepoti ("Ležeća figura", sl.4) i životu ("Trudna žena", sl.5), a s druge kao posveta smrti ("Reminiscencija - Jesen 1956.", sl.6) i tragičnosti ljudskog postojanja ("Klečeća figura - Luđakinja", sl.7).

Nakon razdoblja stvaranja serije skulptura na rubu apstrakcije i na pragu znaka ("Podravski motiv", sl.8), Sabolić se početkom 1960-ih godina s punom pažnjom vraća njegovanju teme portreta. U portretu Ive Šebalja iz 1965. (sl.9), Miroslava Krleže (sl.10) ili u portretnoj figuri Picassa iz 1966. godine (sl.11), Sabolić je dosegao vrhunski domet ne samo u svom opusu; ti su radovi općeprihvaćeni - bez obzira na figurativan ili nefigurativan predznak - kao antologijska djela naše skulpture.

Popis njegove javne i spomeničke plastike sve je duži. M. Špoljar - pišući u predgovoru kataloga Galerije kipova Ivana Sabolića u Peterancu o njegovim spomenicima - rezimira: "Raspon je to koji ide od 1950. (Ugljan) do 1983. (Šibenik), tematski različit (od skulpture partizana do spomenika integriranim tvornicama), oblikovno vrlo divergentan (od klasične realističke plastike do geometriziranog, apstraktnog tijela) i funkcionalno raznorodan (od evokacije do čiste upotrebnosti)."

Sabolić se 1970-ih godina kroz strukovna udruženja afirmira kao žestoki polemičar i kao inicijator likovnih zbivanja, unutar kulturnih institucija zalaže se za unapređenje kvalitete likovne edukacije, postaje profesorom i dekanom Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu, vodi majstorsku radionicu, mnogo putuje, rodnom Peterancu donira cjelokupni svoj opus...Iako teško bolestan, do kraja života ostao je u sjećanjima kolega i prijatelja nemiran i željan dokazivanja, kao što ilustrira njegova portretna figura, rad Krune Bošnjaka (sl.12).

Obljetnička godina prigoda je za prisjećanje i osvjetljavanje njegovog djela i životnog puta s namjerom revitalizacije, a ne revalorizacije. Ni sam Sabolić nije volio tu riječ; slušao ju je nad grobovima svojih suvremenika i učitelja, ukazivala je na svijest o nekom prethodnom, pogrešnom vrednovanju. Njega je bolio izostanak isprike "likovnih sudaca koji jednim napisom čovjeku unište život" i lakomisenost kojom su osude izricane. Borba protiv lakomisenosti i isključivosti "pomodnih pravaca, čije se zastave preko noći dižu i spuštaju", bila je pak, slogan na njegovoj zastavi. Na svojim svjetskim putovanjima, podravski je tvrdoglavo tražio i često nalazio, potvrdu svog uvjerenja da smo se olako odrekli vlastitih korijena, ubirući plodove s nečijih tuđih grana likovne umjetnosti.

Za Sabolića je tradicionalni teritorij figuracije bio dovoljno širok, dubok i plodan da u njemu istražuje cijeli život. I tu je kopao, lutao, tražio i nalazio, razbijao i gradio, trčao i padao, hodao na granici apstrakcije; kao malo tko čvrsto preplitao kiparske i životne probleme, iznjedriviši u ljudskoj figuri, aktu i portretu svoje najbolje radove. Dijelovi njegovog osebujnog kiparskog opusa bili su dosad prezentirani na oko 300 skupnih izložbi u zemlji i svijetu, trima samostalnim izložbama (1957., 1958., 1977.) predstavljene su njegove tadašnje kiparske cjeline, a posthumnom (1999.) kratak pregled opusa.

Sabolićeve donacije cjelovite životne i kiparske ostavštine smjerala je objedinjavanju njegova djela u osnovanoj "Galeriji skulptura Ivana Sabolića" u rodnom Peterancu. (sl.13) Usprkos tome, Sabolićevo djelo danas nema status kakav zaslužuje, a razlozi tomu sigurno nisu u sferi likovne kvalitete. Vrijedni pokušaji sagledavanja

Tabla 3. Ivan Sabolić: Poslije saltamortale

opusa retrospektivnom izložbom i valorizacija unutar korica monografije nikad nisu realizirani; prekinula ih je Sabolićeva bolest polovicom osamdesetih godina.

U proljeće 1985., Ivan Sabolić vidio je sebe kao artista na trapezu koji je bez zaštitne mreže preskočio najzloćudniju točku karijere i smiješeći se gleda na put kojim je prošao. "*Poslije saltmortale*" (sl.14) posljednja je Sabolićeva skulptura, iako je on sâm bio uvjeren da njome završava zima duha i započinje neki novi ciklus, proljeće nekog drugačijeg viđenja. Možda je bio u pravu; možda je ta nada bila opravdana.

ŽIVOTOPIS

- 1921.** Kao sin jedinac oca Franje i majke Marije rođ. Štefotić, Ivan Sabolić rođen je 24. kolovoza u Peterancu, kraj Koprivnice, na kućnom broju 304. Sklonost i talent za likovno izražavanje naslijedio je od oca zemljoradnika, pučkog rezbara i samoukog graditelja glazbala čije su violine bile nadaleko poznate. Svojevrsno natjecanje s očevom vještinom zadugo će ga pratiti. Djetinjstvo u Peterancu provodi pohađajući osnovnu školu, pri čemu Ivina Katonin, kako su ga zvali, pomaže roditeljima u kućanstvu i poljodjelstvu. Fascinirano promatra podravske ciglare kako rade s mokrom ilovačom. Početni entuzijazam za modeliranje prelazi u opsesiju. Sam Sabolić sjeća se jednog torza kojeg je modelirao, a u strahu od oca razbio u podrumu kuće. Kao desetogodišnjak, pokušava i uspijeva kopirati bistu Eskulapa, boga ljekarništva iz koprivničke apoteke.
- 1936.** Po svršetku osnovne škole živi s roditeljima koji mu, iako neskloni njegovom daljnjem školovanju, ipak omogućuju privatno polaganje ispita na građanskoj školi. Prve poduke crtanja i modeliranja ima kod slikara i pedagoga Petra Franjića koji zapaža njegov potencijal i tjera ga da "*gleda i pamti što vidi*". Pomaže mu i podržava njegovu sklonost modeliranju, u dječaku vidi budućeg kipara.
- 1938.** Nakon završetka druge godine mješovite građanske škole, otac Franjo insistira da Ivan ostane raditi "na zemlji". Jedinu oblik umjetničkog izražavanja koje tolerira je sviranje violine. Ivan, čvrsto odlučivši biti kiparom, suprotstavlja se i bježi u Zagreb. Živi u teškim uvjetima, a presudnu pomoć dobiva od rođaka Ignaca. Upisuje Obrtnu školu u Zagrebu i uspijeva dobiti smještaj u internatu Obrtne škole, u Klaićevoj ulici. Precrtavanje uzoraka i ruktovorne vježbe njemu je strano. Ipak, uči i napreduje u umijeću modeliranja po dekorativnim uzorcima i klasičnim modelima.
- 1939.** Napokon, u višem razredu Obrtne škole uči ono što je smatrao potrebnim; kod arhitekta Kaurića naučio je osnivanje ideje i kiparske zamisli, a kod kipara Davorina Hotka vještinu modeliranja kiparskog volumena iz pripremljenog nacrt. Također radi kod Roberta Jeana Ivanovića u drvu i kod Franje Bramora u kamenu.
- 1940.** Nakon dvije godine Obrtne škole, kao izuzetno nadaren 19-godišnjak, postaje student Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu kod profesora Ive Lozice i Frana Kršinića, Hegedušića, Vojnovića i Babića. Kiparski uzor iz monografija postaje mu Rodin.
- 1942. - 45.** U tijeku rata djeluje kao ilegalni aktivist SKOJ-a i pomaže pri prebacivanju pojedinaca na partizanski teritorij. Usporedo studira. Zbog psihičkih napetosti i loše ishrane obolijeva od tuberkuloze. Prvi put odlazi u sanatorij na Rebro.
- 1944. - 46.** Uspirkos bolesti polazi i završava "specijalku" kod Antuna Augustinčića. Vraćaju ga u sanatorij iz kojeg bježi i useljava se u bivšu Hudoklinovu radionicu u dvorištu ALU. U tom prostoru, kasnije namijenjenom Kršinićevoj Majstorskoj radionici, Sabolić radi sa Želimirom Janešom. Prva prodana skulptura je portret Jože Vlahovića.
- 1946. - 48.** U teškim poslijeratnim vremenima otac Franjo traži ga po Rebru, noseći mu podravsku "prgu", slaninu i med. Lazazi ga u radionici gdje Ivan sa Želimirom Janešom dijeli snove o svom ateljeu.
- 1948.** U Sremskim Lazama postavljene Sabolićeve dvije stojeće figure, njegov prvi rad u otvorenom prostoru. Prvi put izlaze, i to na 6. izložbi ULUH-a u studenom u Zagrebu. Dovršava svoj prvi veći rad, reljef "*Hrvatska mornarica*" za spomenik kralja Tomislava u Zagrebu. Drugi reljef, "*Pomirenje Srba i Bugara*" radio je Janeš. Originalni reljefi Frangeš - Mihanovića tada su skinuti i tek početkom devedesetih godina vraćeni na svoje mjesto na spomeniku. Sabolićev i Janešov reljef danas se nalaze u prostorijama Turističkog društva u kućnoj veži gornjogradske Kamenite ulice u Zagrebu. Ženi se slikaricom Zoe

Borelli. Vjenčani kum mu je Antun Augustinčić.

1949. Počinje raditi spomenik palim borcima na otoku Ugljanu. Mijenja sanatorije: Brestovac, Skrad, Golnik.
1950. U sanatoriju za plućne bolesti na Brestovcu liječnici ga tjeraju da jede što više. Sabolić je odlučan da pobijedi bolest i uopće ne želi o njoj pričati. Često svira gitaru i druži se sa slikarom Antunom Mezdjićem i Fadilom Hadžićem. Dobiva nagradu Vlade NR Hrvatske za skulpturu "Glava starca".
1951. Dobiva bivši Bukovčev atelje na Trgu kralja Tomislava 18. Sretan i euforičan, ipak povjerava Janešu svoj strah od veličine tog prostora i odgovornosti kako i čime će ga popuniti. Posljednji odlazak u sanatorij, izgledalo je da je bolest pobijedena.
1952. Prvi put izlaže u inozemstvu; u Londonu na New Year Exhibition. U svibnju otkriven Sabolićev spomenik palim borcima NOR-a na otoku Ugljanu. Prvi put odlazi u inozemstvo, u Italiju: Venecija, Firenza, Padova, Rim. Započinje rad na dotad svom najvećem spomeniku, husinskim rudarima u Kreki kod Tuzle. Savjetima mu pomaže Antun Augustinčić, koji je, uz Ismeta Mujezinovića, bio u žiriju za odabir. Radi bistu Hasana Kikića za Gradačac i Sarajevo. Radi spomenik palim borcima u Aleksincu.
1953. Radi na spomeniku Pavleku Miškini za Koprivnicu i bisti Božidara Adžije za Dom sindikata u Zagrebu. Nastavlja rad na osam metara visokom spomeniku husinskim rudarima. U prostorima Gipsoteke u Zagrebu u radu mu pomažu kipar Vjekoslav Rukljač i slovenski kipar Alfred Pilc. Spomenik je otkriven u prosincu. Započinje trogodišnji rad na grobnici boraca u Rovinju.
1954. U listopadu otkriva spomen - bistu Frana Galovića u Peterancu, pjesnikovom rodnom mjestu. Prvi put studijski boravi u Parizu. Fasciniran je umjetničkim djelima in situ. Počinju sumnje u slijeđenje uzora. Rastava braka bez djece sa Zoe Borelli.
1955. Radi "Izvidnicu", spomenik palim borcima u Koprivnici. Rad na "Ustaniku" za Kostajnicu. U zagrebačkoj prosekuri izrađuje posmrtnu masku Tina Ujevića. Ponovo studijski boravi u Parizu, posjećuje atelje kipara Osipa Zadkina. Sumnje u dotadašnji rad vode do urušavanja cijelog vrijednosnog sustava na kojem je gradio svoju skulpturu.
1956. Samokritična raspoloženja, dramatična preispitivanja vlastitog kiparskog izraza; uzima čekić i razbija radove. Hrpe gipsanog krša u ateljeu svjedoče o obračunu s potrošenim shvaćanjima i svijesti "da u povijesti kiparstva ima mjesta samo za jednog Rodina, bio on Francuz, Englez ili ljudi Podravec". Nagradu za svoju rođinovsku "Glavu starca" smatra "kulturnom zabunom". Nastaje serija skulptura koje su očigledan i radikalni odmak od Rodina: "Reminiscencija", "Stojeća figura", "Trudna žena", "Šampionka", portret M. Franičevića, portret M. Božića, "Klečeća figura"....Na 12. izložbi ULUH-a u Zagrebu izlaže "Ležeći akt". Dovršava grobnicu boraca na trgu Valdibora u Rovinju. Dobiva 1. nagradu za spomenik Bratstvo-jedinstvo, graditeljima autoputa Ljubljana-Zagreb. Spomenik nije realiziran.
1957. Radi "Žene s koritima", specifično reduciranje figurativne forme, obilježje koje će postati jedna od karakteristika njegovog kiparskog izraza. Postavljen "Plamen", spomenik ilegalcima ispred bolnice "Dr. J. Kajfeš" (danas "Sveti Duh") u Zagrebu. Grozničavo radi na svojoj prvoj samostalnoj izložbi. Otvorenje prve samostalne izložbe, u postavu Ede Kovačevića, u studenom u Umjetničkom paviljonu (43 djela). Interes publike je velik; to je prva kiparska izložba u Umjetničkom paviljonu nakon 25 godina. Dio kritike naglašava Sabolićev "riješeni sukob" sa samim sobom.
1958. U veljači samostalna izložba u Domu sindikata u Beogradu. Potkraj godine ponovo boravi u Parizu. Posjećuje Rodinov muzej i divi se "Čovjeku koji hoda" kao primjeru kiparske vještine. Učvršćuje svoj stav protiv konstruktivizma i nefigurativnih tendencija 50-ih godina koje smatra pomodnim i nekritički prihvaćenim europskim transplantacijama u našu sredinu. Ogorčen što kod nas "ne može izmodelirati ljudsku nogu, a da ga zbog toga odmah netko ne proglasi reakcionarnim".
1959. U veljači Sabolić izabran za docenta na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. U predvorju Narodne banke u Zagrebu otkriven je Sabolićev reljef palim članovima sindikata bankovnih činovnika (SBOTIČ). U Studentskom domu na Lašćini, otkrivena njegova bista Ivi Loli Ribaru. Dobiva izvedbu spomenika palim borcima i žrtvama fašizma na brdu Bujanj kod Niša. Radovi će trajati sve do 1963.
1960. Intenzivno radi te javlja Janešu da je Bukovčev atelje ispunio do vrha. Razmišlja da dio svojih djela preda na pohranu Gliptoteci, pokloni školama, proda Modernoj Galeriji...
1961. Kao jedini hrvatski kipar, Sabolić sudjeluje na Međunarodnom simpoziju kipara u Portorožu. U "Formi

- vivi" postavljena Sabolićeva "Žena s rupcem".
1962. Nastavak radova za spomenik na Bubnju; 3 betonske šake visine 13, 14 i 16 metara i kameni reljef visine 2,5 i dužine 32 metra, uklopljeni u spomen - park veličine 56 hektara. Ispred Muzeja savremene umetnosti u Beogradu postavljene "Koritarke". Prvo putovanje u SSSR i Španjolsku.
1963. Sabolić izabran za predsjednika ULUHA. U listopadu otkriven spomenik na Bujnu kod Niša. Sam Sabolić smatra ga svojim najuspjelijim spomenikom. Provodi dva mjeseca u SSSR-u.
1964. Izabran za predsjednika Saveza udruženja likovnih umjetnika Jugoslavije (SULUJ) i Jugoslavenskog komiteta AIAP-a, međunarodnog udruženja umjetnika profesionalaca pri UNESCO-u u Parizu. Kao predsjednik ULUH-a radi na osnivanju "Zagrebačkog salona", revijalne gradske izložbe koja će ubrzo prerasti početne okvire i postati važna manifestacija suvremenog likovnog stvaralaštva. Postaje izvanredni profesor na ALU u Zagrebu i pročelnik kiparskog odjela.
1965. Otvorenje 1. Zagrebačkog salona. Dovršava bistu Božidara Adžije za Centar za dokumentaciju i informacije o suvremenom radničkom pokretu u Zagrebu. Nastaje portretna figura Picassa, naknadno postavljena u Osijeku i zagrebačkom Jabukovcu.
1966. Putuje vlakom preko SSSR-a u Japan. Boravi dva mjeseca u Japanu na svjetskom kongresu AIAP-a u Tokyju. Izvodi bistu dramskog umjetnika Augusta Cilića za HNK u Zagrebu. Dovršava rad na *Gejziru*, projektu za Petrokemiju u Kutini.
1967. U Topuskom postavljeno Sabolićevo spomen - obilježje Vladimiru Nazoru. Putuje u Grčku i Egipat. Postaje trajni zaljubljenik u egipatsku skulpturu.
1968. Sabolić postaje dekan Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu. Tijekom sljedeće 3 godine potpuno se posvećuje toj dužnosti. Počinje adaptacija zgrade ALU u Ilici. Postavljena skulptura "Koritarke" pred zgradom tvornice "Podravka" u Koprivnici. Dovršava projekt spomenika za Bijele Vode. U Križevcima postavljeno Sabolićevo spomen - obilježje Ivi Loli Ribaru, a u parku Pedagoške akademije u Zagrebu bista Davorina Trstenjaka.
1969. Sabolić postavljen za redovnog profesora na ALU u Zagrebu.
1970. U mjestu Ferdinandovac otkrivena Sabolićeva bista S. Debeljaku.
1971. U Donjem Lapcu postavljeno Sabolićevo spomen - poprsje Đuki Tadiću. Kao dekan Sabolić radi na otvaranju slikarskog odjela ALU u Rovinju, kiparskog odjela u Splitu i grafičkog odjela u Osijeku. 21. rujna daje ostavku na položaj dekana na ALU u Zagrebu. Nastavlja rad kao redovni profesor.
1972. Zajedno s Vjekoslavom Rukljačem, Vladimirom Herljevićem, Nikolom Bolčevićem, Veliborom Mačukatinom, Lukom Musulinom i Stankom Jančićem radi na Augustinčićevom Spomeniku seljačkoj buni u Gornjoj Stubici, otkrivenom 1973. godine. Po riječima V. Mačukatina, četiri metra dugu maketu za spomenik izveli su Augustinčić i Sabolić.
1974. Radi portret Dr. Kadrnke, postavljenog u bolnici "Dr. Mladen Stojanović" (danas bolnica Sestara Milosrdnica) u Vinogradskoj u Zagrebu i portret Božidara Maslarića, postavljenog u Lipiku. Sabolić obolijeva i podvrgava se operaciji bubrega. Prestaje pušiti, počinje živjeti manje intenzivno.
1975. U Daruvaru postavljen Sabolićev spomenik "Tri češka heroja". Nakon smrti Vanje Radauša, Sabolić je imenovan za voditelja njegove Majstorske radionice na Zmajevcu, ali odbija preuzeti dužnost. Radi bistu I. L. Ribara, postavljenu ispred istoimenog Doma zdravlja u Zagrebu (danas Dom zdravlja Črnomerec) i "Natjecatelje", projekt za bazen u Kutini.
1976. U selu Brusje na Hvaru otkriveni Sabolićevi reljefi za spomenik palim borcima. U Slovenj Gradecu postavljena Sabolićeva skulptura "Udovica", rad iz 1950-e.
1977. Dovršava spomen - biste sestara Zdenke i Rajke Baković, postavljenih u Zagrebu. Počinje rad na spomeniku palima u talijanskom logoru, na otoku Molatu. U suradnji s kiparicom Jasnom Bogdanović dovršava maketu za spomen-obilježje "Šest tvornica", fontanu u Belišću. U želji da svoju ostavštinu i sva svoja dovršena i buduća djela okupi u rodnom mjestu, Sabolić je u čestim kontaktima sa Skupštinom općine Koprivnica u svezi otvaranja galerije njegovih skulptura u Peterancu. U studenom potpisuje darovni ugovor kojim "...Općini Koprivnica poklanja... skulpture, crteže, skice i projekte ..., čim Općina bude spremna da ih prihvati radi buduće pohrane i izlaganja u Galeriji Ivana Sabolića."
1978. Kraći boravak u USA, u sklopu izložbe "Galerija nad Atlantikom". Otkriveno spomen - obilježje "Šest

tvornica" u Belišću. U tvorničkom krugu INA-e u Kutini postavljena Sabolićeva "Ležeća figura". Radi *portret Dr. Ozrena Novosela*, postavljenog ispred istoimene bolnice (danas "Merkur" u Zajčevoj) u Zagrebu.

1979. Nakon smrti Antuna Augustinčića Sabolić preuzima njegovu Majstorsku radionicu na Jabukovcu. U Slavanskom Brodu otkriven Sabolićev spomenik *Đuri Đakoviću*. Na otoku Molatu otkriven Sabolićev spomenik *palima u talijanskom logoru*. Dovršava spomen - objekt "Vjekovna borba za Zadar" u Zadru i spomen - *poprsje Marije Lovrešćak* ispred osnovne škole u Začretju. U krapinskoj "Forma primi" postavljeno Sabolićevo "Zimsko sunce".
1980. Dovršava spomen - *obilježje Srđana Price* za Vrbosko i *Viktora Bubnja* za Zagreb. Postavljen Sabolićev "Metalac", skulptura za "Chromos Metal" u Zagrebu.
1981. Dovršava *bistu glumca Pere Dobrinovića* za Novi Sad. Dovršava *bistu Lj. Gerovac* za Stajnicu i *S. Uzelca* za Brinje. Dovršava *portret Marina Držića* za kazalište "Vidra" u Zagrebu. 4. lipnja izabran za izvanrednog člana JAZU.
1982. U svibnju u Osijeku postavljen "Picasso". U Novoj Gradiški otkrivena Sabolićeva *bista Ive Kerdića*. U Žmanu na Dugom otoku kod Zadra postavlja se "Jedro", Sabolićev spomenik partizanskom trabakulu. Sabolić ponovo obolijeva; simptomi ukazuju na zloćudnu bolest. Liječnički tim Kliničke bolnice za plućne bolesti Jordanovac na čelu sa prof. dr. sci. Fadilom Pavičić dijagnosticira uznapredovanu limfomatozu (non Hodgkin lymphoma). Sabolić, nakon krize, ipak svakodnevno odlazi na Akademiju. Ponovo je izabran za pročelnika kiparskog odjela.
1983. Dovršava *bistu Tita Strozija* za HNK u Zagrebu. U Kostajnici otkriveno Sabolićevo spomen - *poprsje Nini Marakoviću*. U Peterancu 30. rujna u baroknoj zgradi "Kapetanije" svečano je otvorena Galerija kipova Ivana Sabolića koja okuplja glavninu njegova opusa. Sabolić je ponosan i vedar; njegovu bolest nitko ni ne primjećuje.
1984. U Omladinskom parku Brodograđevne industrije Split otkrivena Sabolićeva *bista Josipa Broza Tita*. Na Novoj Vesi u Zagrebu otkrivena Sabolićeva *bista Dobriše Cesarića*. U Zaprešiću otkrivena Sabolićeva *bista Antuna Augustinčića* ispred istoimene osnovne škole.
1985. U travnju Televizija Zagreb snima dokumentarni film o Ivanu Saboliću. Vjerujući da je pobijedio bolest, Sabolić radi na svom duhovnom autoportretu, alegorijskoj skulpturi "Poslije saltamortale". Smiješeća figura artista na trapezu njegov je posljednji rad. U studenom mu se zdravstveno stanje naglo pogoršava.
1986. U zoru 25. lipnja Ivan Sabolić umire u Zagrebu. Tog dana u Zagreb se iz Berlina vraćaju njegovi radovi s izložbe "Slikari i kipari članovi Razreda za likovne umjetnosti JAZU", prilikom koje su izrečeni hvalospjevi njegovim portretima Krleže, Kajfeša i Šebalja. Nakon posljednjeg ispraćaja u velikoj dvorani mirogojskog krematorija i komemoracije na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, urna Ivana Sabolića ugrađena je u postolje skulpture "Zimsko sunce" ispred njegove galerije u Peterancu.

Nagrade:

1948. I. nagrada na natječaju za reljef na spomeniku kralju Tomislavu u Zagrebu.
1950. Nagrada Vlade NRH za skulpturu "Glava starca".
1958. Orden rada sa zlatnim vijencem.
1960. I. nagrada na natječaju za spomenik revoluciji na Bubnju.
1964. Nagrada grada Zagreba za spomenik na Bubnju.
1966. Nagrada ULUH-a za najbolju skulpturu.
1967. Nagrada za "Portret slikara Šebalja" na izložbi jugoslavenskog portreta u Tuzli.
1968. Srebrna medalja "Večernjeg lista" za skulpturu "Picasso".
1974. Orden zasluga za narod sa zlatnom zvijezdom.
1984. I. nagrada na natječaju za spomen-poprsje Josipa Broza u splitskom brodogradilištu.

Samostalne izložbe:

1957. Samostalna izložba Ivana Sabolića, studeni, Umjetnički paviljon, Zagreb.

1958. Izložba Ivana Sabolića, veljača, Dom sindikata, Beograd.
 1977. Ivan Sabolić - poprsja i minijature, lipanj, MZ "Sestre Baković", Zagreb.
 1999. Ivan Sabolić, Salon Galerije Antuna Augustinčića, Klanjec.

Izbor skupnih izložbi:

1948. Izložba ULUH- Zagreb, XI - XII.
 1949. Izložba ULUH-a, Zagreb, XI - XII.
 1950. Izložba darova članova ULUH-a kandidatima N.F. Zagreb, III., Izložba ULUH-a povodom festivala Dubrovnik, IX., Izložba ULUH-a u čast izbora za Sabor NRH, Osijek, XI., Izložba ULUH-a, Zagreb, XI - XII., I. izložba radova članova zadruge, Zagreb, XII.- I.
 1951. Savremeno jugoslavensko kiparstvo, Ljubljana, II - III., Izložba ULUH-a, Rijeka, III., II. savezna izložba o 100-god. smrti Njegoša, Cetinje, IX., Slike, kipovi, grafika, Zagreb, X - XI., II. savezna izložba o 100-god. smrti Njegoša, Sarajevo, XI.
 1952. New Year Exhibition, London, I., Izložba ULUH-a, Zagreb, V., Izložba slika i kipova, Zagreb, 2. - 15.XI., Likovna izložba ULUH-a u "IKOM-u", Zagreb, XI - XII.
 1953. Izložba slika i skulptura, Zagreb - Brestovac, XI -XII.
 1954. Izložba djela iz Moderne galerije u Zagrebu, Zadar, 4.VII. - 4.VIII., Pokretna izložba LIKUM-a, Zagreb, 27.IX. - 30.IX., Pokretna izložba LIKUM-a, Kutina, 8. - 15.X., Pokretna izložba LIKUM-a, Novoselec, 18. - 23.X., Pokretna izložba LIKUM-a, Sesvetski Kraljevac, 25.X. - 1.XI., Pokretna izložba LIKUM-a, Dugo Selo, 9. - 15.XI., Pokretna izložba LIKUM-a, Donja Subotica, 2. - 9.XII., Pokretna izložba LIKUM-a, Zabok, 13. - 18.XII.
 1955. Pokretna izložba LIKUM-a, Zagreb, Tvornica papira, 5. - 10.I., Pokretna izložba LIKUM-a, Krapina, 12. - 18.I., Pokretna izložba LIKUM-a, Zagreb, Vojnograd. pod. "Tempo", 21. - 26.II., Pokretna izložba LIKUM-a, Zagreb, Zagrebačka klaonica, 29.II. - 6.III., Pokretna izložba LIKUM-a, Zagreb, Poduzeće "Učila", 12. - 17.III., Pokretna izložba LIKUM-a, Krapina, I., Pokretna izložba LIKUM-a, Zlatar, I., Pokretna izložba LIKUM-a, Konjščina, I. - II., Pokretna izložba LIKUM-a, Bedekovčina, II.
 1956. Izložba ULUH-a, Zagreb, V., Izložba ULUH-a, Beograd, XI. - XII., Izložba ULUH-a, Dubrovnik, VIII. - X.
 1957. Izložba ULUH-a, Zagreb, IV. - V., Izložba suvremene jugoslavenske umjetnosti, Dubrovnik, VIII., Izložba suvremenog hrvatskog slikarstva i kiparstva, Erlangen, VI. - VII., Izložba suvremenog hrvatskog slikarstva i kiparstva, Rijeka, IX.
 1958. Savremeno jugoslavensko slikarstvo i kiparstvo, Bratislava, Prag, Brno, V. - VII., Izložba u čast 15.-te godišnjice bitke na Sutjesci, Zagreb, VII. - VIII., Izložba suvremene jugoslavenske umjetnosti, Beograd, IV., II. Biennale Mediteranskih zemalja, Aleksandrija, XII. 1957. - I. 1958.
 1959. Izložba ULUH-a - izložba skulpture na Griču, Zagreb, IX., Pet godina otkupa Gradske galerije suvremene umjetnosti, Zagreb, VII. - IX., Izložba ULUH-a, Split, XI. - XII., "Umjetnost u revoluciji", Zagreb, XII. 1959. - I. 1960.
 1960. Izložba ULUH-a, Beograd, XI. - XII., Park skulpture, Zagreb, IX.
 1961. Međunarodni simpozij kipara, Portorož, IX., Izložba skulptura i slika iz fundusa Gradske galerije, Zagreb, VII. - VIII., Izložba ULUH-a u čast 20-te godišnjice narodne revolucije, Zagreb, XI. - XII., I. triennale likovnih umjetnosti, Beograd, V. - VI.
 1962. Izložba jugoslavenske skulpture, Lausanna, II. likovni anale, Poreč, VII.
 1963. III. likovni anale, Poreč, VI., Slike i kipovi likovnih umjetnika darovani Skoplju, Zagreb, VIII. - IX., Trigon 63, Graz, IX., Izložba ULUH-a, Zagreb, XI. - XII.
 1964. Izložba slika, Zagreb, I., Akvizicije II, Zagreb, VIII. - IX., 2. triennale likovnih umjetnosti, Beograd, IX., Vajont - Skoplje, Beograd, XI., Izložba ULUH-a, Zagreb, XI. - XII.
 1965. Vajont - Skopje, Zagreb, II., Izložba jugoslavenske skulpture, Budimpešta, Brašovo, Izložba jugoslavenske skulpture, Bukurešt, 5. annale, Poreč, VIII. - IX.
 1966. Moderne Kroatische Kunst, Eisenstandt, IX. - X., Izložba ULUH-a, Ljubljana, I., Izložba ULUH-a, Sarajevo, VI. - VII., Izložba hrvatskih umjetnika, Beč, IX., Zagrebački salon, Zagreb, V. - VI., Izložba "Akvizicije 4", Zagreb, VII. - X., "Mir, humanost i prijateljstvo među narodima", Slov. Gradec, XII.

1967. Izložba jugoslavenskog portreta, Tuzla, X. - XI., Izložba jugoslavenske umjetnosti, Galerija Poljske armije, Varšava, Izložba grupe petorice, Beč, Izložba ULUH-a u korist Lige za borbu protiv raka, Zagreb, IX., Izložba ULUH-a, Zagreb, XI. - XII., NOB u djelima likovnih umjetnika Jugoslavije, Split, IX., Suvremena hrvatska umjetnost, Zagreb XII.
1968. Izložba nagrađenih s godišnje izložbe ULUH-a, Zagreb, II., Izložba ULUH-a, Split, XI. - XII., Izložba skulptura u parku, Kutina, V. - VI., Nagradeni likovni umjetnici Hrvatske, Zagreb, XI. - XII.
1969. Izložba jugoslavenskih dostignuća, Pariz, III., 9. porečki annale, Poreč, VII. - VIII.
1970. 5. Zagrebački salon, Zagreb, V. - VI.
1971. NOB u delima likovnih umjetnika Jugoslavije, Čačak, V. - VI., Izložba ULUH-a, Zagreb, XI. - XII.
1972. 100 djela 72 autora, Zagreb, X. - XI.
1973. NOB u djelima likovnih umjetnika Jugoslavije, Rijeka, X., Izložba Galerije centralnog Doma JNA, Moskva, XI.- XII.
1974. Izložba Galerije centralnog Doma JNA, Peking, I., Hrvatska likovna umjetnost 1945. - 1955. - Tendenciozni realizam, Zagreb, V. - VI.
1975. Umjetnici stvaraju u slobodnom gradu, Zagreb, V. - VIII.
1976. 88 portreta - Galerija jugoslavenskih portreta Tuzla, Zagreb, V. - VI.
1977. Otkup umjetnina 1977, Zagreb, II. - III., Izložba suvremenog hrvatskog slikarstva, Mainz, V. - VI., Galerija nad Atlantikom, Hrvatsko kiparstvo od 1955. do 1977., Zagreb, VII. - IX.
1979. Forma prima, Krapina, VIII., Likovna nagrada INA-e 1979, Zagreb, XI. - XII.
1981. More, ljudi, obala, Primošten - Šibenik, VII. - IX.
1982. Revolucionarna misao u skulpturi, Zagreb, IV. - V., More, ljudi, obala, Primošten - Šibenik, VII. - IX., Prvi triennale hrvatskog kiparstva - konfrontacije, Zagreb, VIII. - X., Izbor iz likovnih fundusa, Koprivnica, Bjelovar, Križevci, Varaždin, Čakovec, VII. - XI.
1984. Umjetnine slavonskih muzeja i galerija II, Osijek, V.
1985. 1. Izvorov lik. susret, Zagreb, Galerija Izvor, II. - III., Bolska galerija u Parizu, Pariz, IV. - V., Galerija Leut - Trogir, Zagreb, XI. - XII.
1986. Slikari i kipari članovi razreda za likovnu umjetnost JAZU, Strossmayerova galerija, III. - IV., Slikari i kipari članovi razreda za likovnu umjetnost JAZU, IV.- V., Berlin.
1987. Galerija Bol - Brač, Sarajevo, V.
1998. Tri stoljeća umjetnosti, Osijek, Galerija likovnih umjetnosti, VI.

Literatura:

1. "Podiže se spomenik husinskim rudarima", Borba, 14. 8. 1952.
2. "Spomenik husinskim rudarima", Vjesnik, 18. 7. 1952.
3. "Otkriven je spomenik palim borcima NOR na Ugljanu", Naprijed, 9. 5. 1952.
4. "Skulptura s puškom", "Najviši kip", Vjesnik, 14. 8. 1953.
5. "Grobница boraca pred Rovinjem", Vjesnik, 30. 9. 1956.
6. J. Depolo: "Riješeni sukob", Vjesnik, 12. 11. 1957.
7. J. Depolo: "Oslobodena forma", Republika, br. 2/3, 1957.
9. M. Božić: "Vizija čovjekovih bolova", Narodni list, 17. 11. 1957.
10. "Izložba skulptura Ivana Sabolića", Večernje novosti, 5. 11. 1957.
11. "Kiparstvo Ivana Sabolića", Čovjek i prostor, 15. 10. 1957.
12. "Generacija bez radoznalosti", Vjesnik, 12. 2. 1957.
13. "Izložba Ivana Sabolića", VUS, 27. 11. 1957.
14. "S Ivanom Sabolićem uoči izložbe", Narodni list, 3. 11. 1957.
15. R. Putar: "Stilizacija i folklor", Narodni list, 26. 11. 1957.
16. "Zaboravili smo gledati", Večernji vjesnik, 7. 11. 1957.
17. "Financijski podvig", ?, 25. 10. 1957.
18. G. Gamulin: "Jesen u Zagrebu", Izraz, br. 1/1958.

19. "Sin majstora violine", Borba, 2. 2. 1958.
20. Miodrag B. Protić: "Tri skulptora", Nin, 16. 2. 1958.
21. "Ivan Sabolić izlaže u Beogradu", Borba, 16. 1. 1958.
22. "10 indiskretnih pitanja kiparu Ivanu Saboliću", Globus, 17. 1. 1958.
23. "Mera u osećanjima", Večernje novosti, 6. 2. 1958.
24. "Na sjajnoj tradiciji", Borba, 8. 2. 1958.
25. "Skulpture Ivana Sabolića", Politika, 26. 2. 1958.
26. "Spomenik životu", Narodni list, 14. 9. 1958.
27. "Spomenik na brdu Bubanj", Vjesnik, 12. 11. 1959.
28. "Tako je nastala Semka", Večernji vjesnik, 30. 1. 1959.
29. "Novi radovi kipara Ivana Sabolića", Vjesnik, 9. 8. 1959.
30. "Fontane i vodokoci", Vjesnik, 16. 8. 1959.
31. Katalog izložbe: Dolenc, Ivančić, Sabolić, Salon ULUH, Zagreb 1959.
32. M. Arhanić, D. Stipetić: "Ivan Sabolić", Zagreb 1960.
33. "Crad kipova", Večernji list, 8. 7. 1961.
34. "Spomenik žrtvama fašizma", Vjesnik, 4. 11. 1962.
35. "Pesnice otpora na Bubnju", Večernji list, 17. 10. 1963.
36. Razgovor sa Ivanom Sabolićem, Narodne novine, 12. 10. 1963.
37. "Završava se izgradnja...", Slobodna Dalmacija, 3. 7. 1963.
38. "Spomenik na Bubnju", Borba, 7. 6. 1963.
39. "Tu je i statički proračun bio nemoćan...", Narodne novine, 12. 10. 1963.
40. "Otvoreni problemi ULUH-a", Večernji list, 1. 6. 1963.
41. "Otkriven spomenik na brdu Bubanj", Dnevnik, 14. 10. 1963.
42. "Otkriven spomenik na 10.000 rodoljubi kraj Niš", Nova Makedonija, 14. 10. 1963.
43. "Oktobarske svečanosti u Nišu", Politika, 14. 10. 1963.
44. "Tri pesnice na Bubnju", Borba, 13. 10. 1963.
45. "Nagrade grada Zagreba", Politika, 8. 5. 1964.
46. "Nagrade ob obletnici osloboditve", Delo, 9. 5. 1964.
47. J. Puljizević: "Razgovor s kiparom Ivanom Sabolićem", Telegram, 18. 9. 1964.
48. "Napad na korifeje apstrakcije", Večernji list, 18. 9. 1964.
49. "Najbolje da se ličnost predsjednika ne osjeti", Večernji list, 13. 5. 1964.
50. Razgovor sa Ivanom Sabolićem, Vjesnik, 26. 9. 1965.
51. "Portreti suvremenika", Večernji list, 5. 2. 1966.
52. "Naši umjetnici u Tokiju", Večernji list, 2. 12. 1966.
53. "Sovjetski časopis o Ivanu Saboliću", Telegram, 18. 3. 1966.
54. "Otkrivena bista Augusta Čilića u HNK", Borba, 31. 3. 1966.
55. "U umjetnosti ima više činovnika nego umjetnika", Vjesnik, 31. 7. 1966.
56. "Neočekivani odjek", Večernji list, 21. 1. 1967.
57. "Skulpture pred tvornicom", Večernji list, 28. 3. 1968.
58. "Sabolićeve Podravke u Koprivnici", Borba, 16. 3. 1968.
59. "Dvije dobre skulpture dovoljne za ljudski vijek", Vjesnik, 31. 12. 1969.
60. "Studij slikarstva u Rovinju", Večernji list, 29. 4. 1971.
61. "Spomen-poprsje Anki Tadić", Večernji list, 26. 7. 1971.
62. "Još je puno toga u čovjeku nataloženo", Svijet, 8. 9. 1971.
63. "Studij kiparstva na Jadranu", Slobodna Dalmacija, 3. 6. 1971.
64. "Ona druga hrana iz Podravke", Vjesnik, 28. 11. 1975.
65. "Bista I. L. Ribara", Večernji list, 28. 11. 1975.
66. "Novo spomen-obilježje", Glas Slavonije, 9. 6. 1976.
67. "Nepoznata Slovenija", Vjesnik, 1. 12. 1976.
68. "Spomenik i park", Slobodna Dalmacija, 31. 7. 1976.

69. "Spomenik na trgu Valdibora", Vikend, 15. 10. 1976.
70. J. Baldani: "Dvadeset godina hrvatskog kiparstva, 1955. - 1975."(katalog), Zagreb, 1977.
71. "Park slobode", Večer, 21. 10. 1977.
72. "Pripreme za otvorenje Galerije", Glas Podravine, 3. 6. 1977.
73. "Spomen - poprsja sestrama Baković", Vjesnik, 16. 6. 1977.
74. "Muzej Ivana Sabolića", Vjesnik, 13. 7. 1977.
75. "Koprivnički spomenik", Vikend, 30. 9. 1977.
76. "Uredit će se Galerija u Peterancu", Glas Podravine, 15. 7. 1977.
77. "Otkriven spomenik Đuri Đakoviću", Dnevnik, 22. 4. 1979.
78. "Taj privlačni miris mora", Narodni list, 11. 8. 1979.
79. "Otkriven spomenik palim Molačanima", Narodni list, 4. 8. 1979.
80. "Mi smo megalomani...", Oko, 4. 10. 1979.
81. "Spomenik palim borcima", Slobodna Dalmacija, 28. 7. 1979.
82. T. Hruškovec: "Monumenti i minijature Ivana Sabolića", Vjesnik, 4. 3. 1979.
83. "Za praznik rada - spomenik palim borcima u Molatu", Narodni list, 24. 2. 1979.
84. "Adaptira se Kapetanija", Glas Podravine, 15. 2. 1980.
85. J. Baldani: "Stvaralaštvo Ivana Sabolića", Podravski zbornik, 1980.
86. "Bista Ljubice Cerovac u Stajnici", Vjesnik, 11. 4. 1981.
87. "Spomenik Picassu u Osijeku", Glas Slavonije, 30. 9. 1981.
88. "Spomen-poprsje S. Uzelca", Glas Slavonije, 28. 11. 1981.
89. "Picasso na promeni", Glas Slavonije, 12. 12. 1981.
90. "Picasso u Osijeku", Vjesnik, 27. 10. 1981.
91. Ljetopis JAZU za godinu 1981., knjiga 85.
92. "Picasso ipak na šetalištu", Vjesnik, 6. 1. 1982.
93. "Picasso podijelio Osječane", Vjesnik, 20. 3. 1982.
94. "Picasso u srcu grada", Glas Slavonije, 14. 5. 1982.
95. "Otkriva se Sabolićev Picasso", Vjesnik, 14. 5. 1982.
96. "Osijek podiže spomenik Pablu Picassu", Novi list, 18. 3. 1982.
97. "Priče iz drugog izvora", Vjesnik, 3. 4. 1982.
98. "Središnje slavje u Žmanu", Vjesnik, 25. 7. 1982.
99. "Biste Kerdića i Đurića", Glas Slavonije, 23. 4. 1982.
100. "Picasso - po zakonu", Glas Slavonije, 29. 11. 1982.
101. "Picasso u travnju", Glas Slavonije, 11. 3. 1982.
102. T. Hruškovec: "Kipar Ivan Sabolić", Bulletin JAZU, 1982, 1.
103. "Spomen bista T. Stroziju", Večernji list, Borba, Vjesnik, 26. 3. 1983.
104. "Samo jedan uvjet", Večernji list, 30. 9. 1983.
105. "Spomen-poprsje N. Marakoviću", Vjesnik, 7. 11. 1983.
106. "Galerija pred otvorenjem", Glas Podravine, 26. 8. 1983.
107. "Peteranec dobiva galeriju", Vjesnik, 26. 9. 1983.
108. "Otvorena Galerija Sabolić", Vjesnik, 1. 10. 1983.
109. "Sabolićeva djela za javnost", Glas Podravine, 30. 9. 1983.
110. "Objekt kulture - plod zajedničkih napora", Glas Podravine, 7. 10. 1983.
111. M. Weltrusky: "Između početka i beskraja", Svijet, 28. 10. 1983.
112. V. Bužančić: "Prvi postav djela Ivana Sabolića u Galeriji Peteranec" (katalog), Koprivnica 1983.
113. "Slavje u splitskom brodogradilištu", Slobodna Dalmacija, 22. 10. 1984.
114. M. Špoljar: "Galerija kipova Ivana Sabolića u Peterancu" (katalog), Koprivnica, 1985.
115. "Skulptor čistih oblika", Borba, 30. 7. 1986.
116. E. Cvetkova: "Djelo s tradicijom", Večernji list, 26. 6. 1986.
117. "Umro kipar Ivan Sabolić", Novi list, 26. 6. 1986.
118. "Umro Ivan Sabolić", Vjesnik, 26. 6. 1986.

119. "In memoriam Ivanu Saboliću", *Oko*, 17. 7. 1986.
120. M. Peić: "Čovjek i umjetnik", *Vjesnik*, 5. 7. 1986.
121. "Kipar novih vidika", *Vjesnik*, 27. 6. 1986.
122. "Tuga u Podravini", *Vjesnik*, 27. 6. 1986.
123. Ljetopis JAZU za godinu 1986., knjiga 90.
124. O. Ričko: "In memoriam Ivanu Saboliću", *Podravski zbornik*, Koprivnica, 1986.
125. S. Vereš: "Pod florentinskim šeširo", *Oko*, 17. 7. 1986.
126. Z. Rus: "Postojanost figurativnog", Zagreb, 1987.
127. Spomenica preminulim akademikima JAZU, svezak 45, 1989. uredio Želimir Janeš.
128. Ž. Sabol: "Sabolić, Ivan", *Enciklopedija Hrvatske Umjetnosti*, svezak 2, str. 205., 1995.
129. Draženka Jalšić: *Lepi kipi Peteranjski*, Glas Podravine i Prigorja, 20. 9. 1996.

Dokumentarni film:

"Kipar Ivan Sabolić", režija: Ivan Hetrich, TV Zagreb, travanj 1985.

SUMMARY

Davorin VUJČIĆ

FOLLOWING SALTO MORTALE: IVAN SABOLIĆ (1921 -1986 - 2001)

Ivan Sabolić was born in 1921 in Peteranec near Koprivnica. After vocational school in 1940, he enrolls into the Academy of Fine Arts in Zagreb, where he attends classes of professors Fran Kršinić and Ivo Lozica. From 1944 to 1946 he attends and completes specialization with prof. Antun Augustinčić. Because of tuberculosis he spends much time in sanatoriums until 1952. In 1959 he becomes a senior lecturer, and in 1964 an associate professor at the AFA in Zagreb. Chosen for a dean in 1968 and a full-time professor in 1969. When Antun Augustinčić died in 1979, he takes over his Master's Workshop. In 1981 he was chosen to become an associate member of the Yugoslav Academy of Science and Arts. Died in Zagreb in 1986.

During his lifetime, he had three one-man exhibitions and participated in around three hundred group exhibitions in Croatia and abroad. He was a chairman of the Croatian Painters and Sculptors Association, Yugoslav Union of Painters and Sculptors and the National Committee of the AIAP, the author of about 60 sculptures and the winner of a dozen awards and orders. All of his works were donated to the Municipality of Koprivnica for his memorial collection which was opened in 1983 in Peteranec, bearing the name of the Gallery of Statues by Ivan Sabolić.